

Sygn. akt VI U 3347/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 6 listopada 2014 r., znak: (...)

z dnia 8 grudnia 2014r., znak:(...)

w sprawie: A. O.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. O. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 3347/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. O. z dnia 11 września 2014 roku, odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Organ rentowy powołując się na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dziennik, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 1440 ze zmianami oraz paragraf 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku numer 8 pozycja 43 ze zmianami, ustalił, iż ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jeśli chodzi o ogólny staż emerytalny, to organ rentowy ustalił legitymowanie się przez ubezpieczonego tym stażem w wymiarze 27 lat, 9 miesięcy i 4 dni. Do stażu w warunkach szczególnych organ rentowy w tej decyzji zaliczył ubezpieczonemu okres 6 miesięcy i 21 dni wskazując, których okresów do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył. W kolejnej decyzji z dnia 8 grudnia

2014 roku, także odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, organ rentowy ustalił wyższy staż ubezpieczonego w szczególnych warunkach w wymiarze 9 lat, 10 miesięcy i 18 dni. Odwołanie od 1-szej z tych decyzji, a także później od drugiej złożył ubezpieczony, domagając się zmiany decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury, wyjaśniając na rozprawie, iż domaga się przyznania tej emerytury od 1-szego dnia miesiąca, w którym złożył wniosek czy..., o to świadczenie, czyli od 1 września 2014 roku. Ubezpieczony powoływał swoje okresy zatrudnienia w pań..., w Przedsiębiorstwie (...) w G., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w T., Zakładzie (...) w W., w Państwowej, w Przedsiębiorstwie (...), w Państwowej (...) w G., później (...) w G. i w (...), (...) Spółce Cywilnej w N.. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o oddalenie odwołania, wskazując, że uznał ubezpieczonemu za okres pracy w szczególnych warunkach okres od 1 września 1971 roku do 21 marca 1972 roku w wymiarze 6 miesięcy i 21 dni oraz okres od 4 kwietnia 1980 roku do 31 lipca 1989 roku, co dało łącznie staż pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach - 9 lat, 10 miesięcy i 18 dni. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: Ubezpieczony A. O. urodzony (...), w dniu 11 września 2014 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Okolicznością niesporną między stronami było to, iż ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego oraz, że 60 lat skończył on (...)roku. Ubezpieczony w okresie od 14-go, ubezpieczony w okresie od 1 września 1971 roku do 21 marca 1972 roku pracował w Przedsiębiorstwie(...)w N. stale, wykonując, w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonując pracę kierowcy ciągnika. Jego praca polegała na wożeniu pojemnika z nieczystościami i opróżnieniu, opróżnianiu szamb na terenie miasta i okolicy. W okresie od 14 maja 1973 roku do 26 lutego 1974 roku, czyli przez okres 9 miesięcy i 14 dni, ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika w Przedsiębiorstwie (...) w G., wykonując tę samą pracę, którą wcześniej wykonywał na terenie miasta N. w Przedsiębiorstwie (...) Następnie w okresie od 1 lipca 1978 roku do 31 sierpnia 1979 roku, czyli przez okres 1 roku i 2 miesięcy, ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w T., Zakładzie (...) w W., gdzie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3 i pół tony. Tego rodzaju pracę wykonywał on również w Krajowej Państwowej (...) w G., następnie w Przedsiębiorstwie (...) w G. w okresie od 2 sierpnia 1989 roku do 31 sierpnia 1992 roku - przez 3 lata i 1 miesiąc, jak również w Przedsiębiorstwie (...) w P. Zakładzie (...) w B. od 4 sierpnia 1980 roku do 31 lipca 1989 roku, czyli przez okres 9 lat, 3 miesięcy i 27 dni. Zarówno w (...), jak i w (...), w fi..., w Przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony rozwoził po całym kraju samochodami, czy to kontenery z portu, czy to meble umieszczane na samochodach. W okresie od 1 maja 1995 roku do 31 marca 1996 roku przez okres 11 miesięcy, ubezpieczony zatrudniony był na podstawie stosunku pracy w Firmie (...) Spółka Cywilna w N.. Wykonywał on wtedy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy również pracę kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3, o ciężarze całkowitym powyżej 3 i pół tony. W sumie powyższe okresy dają okres 15 lat i 10 miesięcy zatrudnienia ubezpieczonego na tych stanowiskach. Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów przeprowadzonych na rozprawie, dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego nadesłanych.

[**koniec części** 01:12:34.143]

(...)_02

[**Przewodniczący** 01:12:34.009]

Przez podmioty wskazane w protokole rozprawy oraz na podstawie dowodów z osobowych środków dowodowych, czyli z zeznań świadków: J., J. G., M. K., I. P., którzy potwierdzili wykonywanie przez ubezpieczonego pracy, jako kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3 i pół tony, a także na podstawie dowodu z przesłuchania ubezpieczonego. Podkreślić należy, przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, że materiał ten był spójny i w pełni wiarygodny. Zeznania świadków znajdowały bowiem i... Przesłuchanie ubezpieczonego znajdowało bowiem potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. Ponadto w, w aktach osobowych ubezpieczonego znajdowały się dokumenty potwierdzające zatrudnienie, czy to jako kierowcę ciągnika, czy to jako kierowcę samochodu ciężarowego marki S..., S., czy powyżej..., o ładowności, o tonażu 21 ton. Przykładowo można wskazać, że w aktach osobowych ubezpieczonego, dotyczących okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w G. znajduje się pismo angażujące ubezpieczonego z dnia 14 maja 1973 roku na stanowisku kierowcy ciągnika, znajduje się odpis uprawnień - prawa jazdy do kierowania ciągnikami do 10 ton, czy też w lesie do 14 ton, świadectwo pracy potwierdzające pracę na stanowisku kierowcy ciągnika, a nawet świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 9 lipca dwa tysiące pie..., pierwszego roku wystawione przez Zakład (...)Spółka z o.o. w T.. Podobnie, jeśli chodzi o akta osobowe dotyczące zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w T. od 1 lipca do

trzydziestego..., 1978 roku do 31 sierpnia 1979 roku w Zakładzie (...) w W. znajduje się pismo z 18 stycznia 1979 roku, gdzie wspomina się o kierowaniu przez ubezpieczonego samochodem marki S.. W aktach osobowych dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego w (...) w G. znajduje się pismo z 2 sierpnia 1982 roku, gdzie mówi się o zdany egzaminie na pojeździe marki J. z na..., naczepą. Jest raport numer 1/1/91 z 11 stycznia 1991 roku, gdzie mówi się o samochodzie marki J. z naczepą z kontenerem, pismo ubezpieczonego z 11 stycznia 1990 roku o zakładowym..., o załadowanym tonażu 21 ton prętów mosiężnych. Zatem zebrany materiał dowodowy był wiarygodny i miał taką moc dowodową, która pozwalała na wydanie w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Zgodnie z artykułem 184 ustępem 1 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie Ustawy osiągnęli: po pierwsze - okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Zgodnie z artykułem 184 ustępem 2 tej Ustawy emerytura, o której mowa w ustępie pie..., ustę..., w ustępie pierwszym przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego, albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Artykuł 184 ustęp 1, mówiąc o dotychczasowych przepisach dotyczących pracy w szczególnych warunkach, ma na względzie przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem 3 i 4 tego Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący w przypadku mężczyzn 60 lat, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie z paragrafem 2 ustępem 1 i ustępem 2 Rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1 stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru, stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 Rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Gdyby pracownik jednak nie dysponował tymi dokumentami lub dokumenty te posiadały mankamenty formalne w postępowaniu sądowym, pracownik może wykazywać okresy pracy w szczególnych warunkach wszelkimi dowodami. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczonemu udało się przed Sądem wykazać, iż wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie przekraczającym 15 lat. Była to w szczególności praca wskazana w wykazie A w dziale VIII w transporcie pracy kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych - dział VIII wykazu A pozycja 3 oraz pracy kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3 i pół tony - dział VIII wykazu A pozycja 2. W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi przed chwilą przepisami prawa materialnego zmienił zaskarżoną, zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu A. O. prawo do emerytury od dnia(...), a zatem od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczony zło..., złożył wniosek o to świadczenie, bo wcześniej spełnił on już pozostałe warunki nabycia prawa do tego rodzaju emerytury. Z... Z... Zgodnie zresztą z artykułem 129 ustępem 1 Ustawy emerytalnej Sąd przyznał tę emeryturę od wskazanej w punkcie pierwszym daty. W punkcie 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o której mowa..., odpowiedzialności, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a Ustawy emerytalnej, albowiem świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, które składał ubezpieczony posiadały pewne mankamenty formalne, które dopiero w toku procesu - po wniesieniu odwołania - ubezpieczony starał się uzupełnić, a poza tym istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności ustalane były także na podstawie dowodów z zeznań świadków i przesłuchania ubezpieczonego, które to dowody nie mogły być przeprowadzone w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Proszę Pana wyrok w niniejszej sprawie jest...